

MATOUŠ

fryšavský farní občasník

Půst a velikonoce 2003

Číslo 23

Sestry a bratři,

určitě mi dáte za pravdu, že klíčovou postavou Starého Zákona je Mojžíš. Kdybychom chtěli najít klíčové slovo v jeho životě, pak bychom mohli nalistovat 2. knihu Mojžíšovu 1. verš:

„Jednoho dne pásł Mojžíš ovce svého tchána Jitra a přišel až k Boží hoře Chorebu...“

Kdybychom chtěli najít klíčové slovo této věty, mohli bychom označit slovo „za“: Kdyby nešel „až za“ nedošel by k Chorebu, kdyby nedošel k hoře, nesetkal by se s Hospodinem, kdyby se nesetkal s Bohem, nevysvobodil by Izraelity, kdyby ...

Co to asi znamenalo ono „za“ – nevíme! Možná šel jinam, než obvykle, možná šel dál než obvykle ... nevíme. Ale určitě udělal něco, co normálně nedělal, vyšel ze zajatých kolejí, ze stereotypu.

Moc Vám i sobě přeji, aby pro nás byla postní doba cestou k Chorebu. Přeji Vám odvalu „jit až za“, čili dát věci do pohybu - třeba důkladnou svátostí smíření, velmi osobní modlitbou, kterou dlouho odkládáme, tím, že letos prožijeme celé triduum, atd. Možností je mnoho jak vystoupit z vlačnosti a často to mohou být drobné věci. Ten Mojžíš tehdy také neudělal nic světoborného – a přece, tím, že šel až „za step“ pohnul i celými dějinami.

Ať se suchý keř v našem srdci rozhoří plamenem .....

P. Vladimír Vojtěch Záleský

Postní doba – nutné zlo?

Moje vzpomínky na postní dobu jsou pochurné. Nechápal jsem proč je mně najednou určováno, že se nemám příliš dívat na televizi, chodit do kina, příliš dobře jíst, že se mám vyvarovat všeho, co jeví známky příjemnosti. Z některých kazatelů jsem slyšel, co nesmíme dělat a jak se co nejvíce zapírat. Bůh se mi do povědomí dostával jako ten, který nám chce co nejvíce zkomplikovat život. A čím nám bude hůře, tím lépe. Velmi dobře si vybavuji moment, jak jsem se styděl, když jsem na Popeleční středu jako malý kluk vycházel mezi „normální“ lidi z kostela s uspiněným čelem.

Nechápal jsem proč to všechno musí být. Možná, že mi to tehdy někdo vysvětlil, ale já si to nepamatuji. Pamatuji si jen, že jsem vnímal, že je to všechno kvůli té „postní době“, která jako nutné zlo předchází Velikonocům, kdy už konečně budeme zbaveni nesmyslné pochurnosti a odříkání.

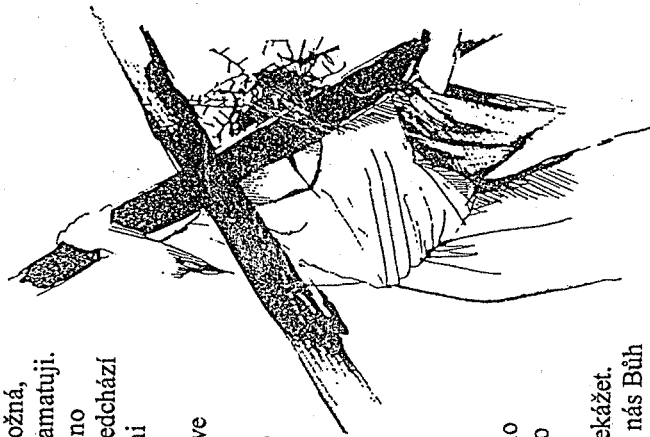
Když jsem se pak v dospívání osamostatnil ve víře, byla jedna z prvních věcí, kterou jsem zkoumal, právě postní doba a půst. Nyní vím, že v „postní době“ nejde v první řadě o tělesný půst. Ten je jen jedním z prostředků k něčemu důležitějšímu: totiž k obrácení.

Ano, hlavní náplní postní doby není bezduchý půst, ale obrácení se k Někomu, kdo mi chce nabídnout více, než to, co právě žiji.

Obrácení k Tomu, kdo mi nabízí něco většího však předpokládá, že je třeba od něčeho jiného se odvrátit. Abych mohl do svých dlaní něco přijmout, musím odložit to, co v nich může překážet. V tom je podstata neustálého rozšiřování kudy nás Bůh vede, co nám nabízí a co je pro nás dobré.

Moudrost církve předávaná po staletí doporučuje čtyři kroky na cestě obrácení: „půst“, „modlitba“, „almužna“ a „smíření“. Modlitbou se člověk spojuje s Bohem, naslouchá mu, rozlišuje jak a kudy se má ubírat jeho život. Postem se člověk něčeho dobrovolně zříká a to, čeho se zříká, poskytuje potřebným – což je podstatou „almužny“. Smíření pak člověk naplňuje pokojem ve vztahu k Bohu, k druhým i sobě.

Požehanou postní dobu!

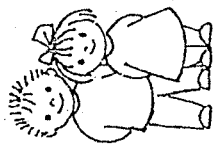

Maminka píše .....

V letošním roce se naše děti opět připravují na první svaté přijímání. Scházíme se na faře každé druhé úterý v podvečer spolu s dětmi a Otcem Vladimírem. U šálku dobré kávy, či sklenice limonády si společně povídáme o Pánu Ježíši a jeho skutcích. Děti se seznamují s Novým a Starým zákonem a nám starším malé opakování také neškodí. Dalším žhavým a aktuálním tématem je výchova dětí, která v dnešní uspěchané době není vůbec jednoduchá. Jsme rádi, že Otec Vladimír vždy zná na naše otázky odpovědi.

Myslím si, že i za ostatní maminky mohu říci, že bychom byly rády, kdyby naše setkávání s Otcem nekončila s prvním svatým přijímáním. Občasná společná setkání určitě prospějí nám všem rodičům, ale i prarodičům, kteří nám s výchovou dětí pomáhají. Věřím, že si Otec Vladimír pro nás najde kousek svého drahocenného času, kterého jak víme, nemá nazbyt.

M.N.

Vývěsky

Existuje jistě mnoho znaků, podle kterých můžeme usuzovat, jak je která farnost živá. Některé z těchto znaků přímo „bijí“ do očí či do uší. Některé jsou pouhými detaily – lehce přehlédnutelné, ale když chybí, je to hned znát. Ve své farnosti už je možná ani nevnímáme a považujeme je za samozřejmost. Zato když cestujeme a máme možnost nahlédnout do jiných kostelů, hned srovnáváme s tím našim – kde je lepší květinová výzdoba, kde se lépe zpívá, kde je důkladněji vygruntováno...

Nakoukněme tedy společně do kuchyně, kde se „vaří“ nástěnky. Na první pohled to vypadá jednoduše – nějaký ten obrázek se vždycky najde a těch chytrých textů je všude taky dost. Ale opak je pravdou. Není zas tak jednoduché „slepit“ vše do celku, který lahodí oku a zaujme mysl. A jak jednou nástěnkou zaujmout dítě i babičku najednou?

V našem kostele jsou závidění hodné především nástěnky s tvorbou našich nejmenších. Jsou bezprostřední, nápadité a my starší z nich můžeme načerpat optimismus a naději v mladou krev církve. Nějakou tu hrubou chybu lehce zastíní originalita nápadů a názorů.

Nezbytná je samozřejmě vývěska se seznamem bohoslužeb nejen v našem kostele, ale i v širokém okolí. Tu uvítají hlavně turisté a sezónní návštěvníci. A nejen pro ně jsou určeny i podrobné informace a fotografie z historie farnosti. Ty jsou nabízeny na různých místech kostela.

Ve vstupní chodbě by nás každý týden měla oslovit nástěnka věnovaná vždy tématu nedělního evangelia. Můžeme se také už přede mší naladit pro příjem konkrétní „radostné zvěsti“ nebo tu najít podnětnou myšlenku pro celý týden.

Venkovní vývěska zase poskytuje téma pro dvou- až tří týdenní období. Provází nás různými liturgickými obdobími či církevními svátky. Využívá především materiály tištěné, protože právě ty jsou odolné proti slunečním paprskům, které se je marně snaží vybělit do nečistěna.

Takže tolik o nástěnkách, které také mapují život farnosti. Ale samy o sobě by nebyly nic – potřebují i své čtenáře. Patříte mezi ně i vy?

H.H.

Nakonec pár slov ke starým.

V době, kdy mnoho farností nemá kněze žáného, naše fryšavská farnost má kněze dva. Ten opravdický farář, duchovní otec, je jeden, Otec Vladimír, ale dožívám tu ještě já starý farář, abych mu pomohl co moha.

Co tedy ještě mohu: Sedět u telefonu, abych mohl přebírat vzkazy, zodpovídat dotazy a radit, kde pana faráře zastihnout. A také mohu pomáhat tím, co se dá dělat v sedě – zpovídat a radit. V neděli sedávám přede mší svatou v kostele. Po celý týden jsem kdykoliv k dispozici na faře. Na faře nepřeslápáje zástup lidí, jako bývá v kostele. Zde se můžeme pokojně posadit, můžeme zde promyslet a probrat vše, co vám dělá starost. A tak vás všechny zvou: využijte téhle příležitosti, dokud mne tu Pán ještě nechává a učme se společně, jak pěkně žít své stáří.

Jak se tedy má pěkně žít stáří? Třeba takto: máš teď čas sednout ke knížce. Čti tedy, aby sis doplnoval vzdělání. Máš teď čas pohrát si s dětmi, zasmát se s nimi. Budeš si tak udržovat mládí.

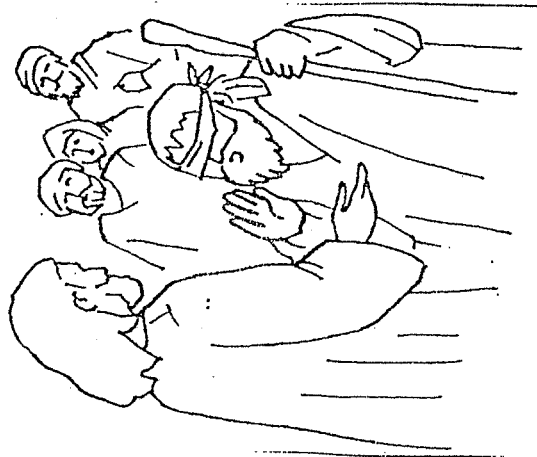
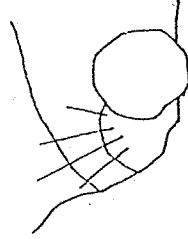
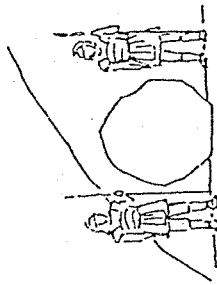
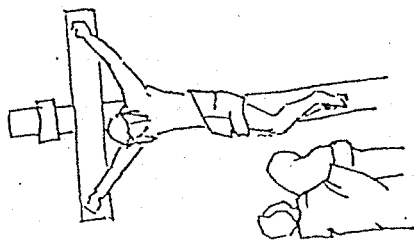
Máš teď čas, aby ses pomodlil- a to přece víš jaká moc je v modlitbě.

Máš teď čas pomoci někomu, kdo je na tom ještě hůř než ty. A až už pomoci nebudíš moci, pomodli se za něj a přej mu vše dobré.

Zestárnout není žádné umění.

Umění je, své stáří si dobře prožívat.

L.S.

Přehled pravidelných bohoslužeb na Fryšavě:

	zimní čas	letní čas
Pátek:	17:00	18:00
Neděle:	10:45	10:45

Přehled bohoslužeb v postní době a o velikonočních na Fryšavě:

	zimní čas	letní čas
Pátek:	17:00	18:00
Neděle:	10:45	10:45
Neděle:	15:00	15:00 - Křížová cesta (od 9.3. – do 13.4.2003)

13.4.2003	10:45	- Květná neděle
17.4.2003	17:00	- Zelený čtvrtek
18.4.2003	17:00	- Velký pátek
19.4.2003	17:00	- Bílá sobota
20.4.2003	10:45	- Zmrtvýchvstání Páně – Hod Boží velikonoční
21.4.2003	10:45	- Pondělí velikonoční

21.4.2003. . . . . 10:30 - Pondělí velikonoční - ve Skleném

Velikonoční sv. zpověď bude probíhat 13.4. (Květná neděle) od 15 do 17 hod.

Kontakty:

P. Vladimír Vojtěch Záleský, farář
591 02 Žďár n/S 2 – Klášter 2
Tel. 566 625 190
Mobil: 607 736 851
E-mail: zalesky@biskupstvi.cz

P. Ladislav Simajchl, farář v.v.
592 04 Fryšava 145
Tel. 566 619 229